

(המשך מעמוד 31)

הרכב עשה את דרכו בכביש החוף לכיוון צפון. כבר ברכב היא התחילה למומו אותי, אמר אווזי. מירב: זה שקר. איך יכולתי למומו אותה? היא רחה אותי? כך עשה הרכב דרכו לכיוון נתניה. מירב טענה שהם לא הגיעו לנתניה. עליפי גירסתו של אווזי ניסתה מירב כל הזמן לשכנעו שיסכים לפרסם את המרדור הפירסומי בעיתונה. לטענתה היא אמרה שהיא זקוקה לזה, שהיא התערבה עם חברים בעבודה שהיא תצליח לשכנעו. מירב: לפני שבאתי לאוזי, אמרו לי חברים בעבודה שקרוב לוודאי שהוא לא יסכים לפרסם. הלכת, כי לא היה לי מה להפסיד.

בדרכם חזרה עצר אווזי את הרכב ליד המשתלה בקירבת צומת גלילות, שם הוא מתכוון לבנות את המסעדה החדשה. היא רצתה לראות את המקום. היא רצתה שאסכיר לה מה אני מתכנן לעשות במקום.

מירב: הוא עצר את הרכב והראה לי את המקום. רציתי שזה יעבור מהר, רציתי הביתה.

יחסי מין ברכב

מקום היה חשוך, שומם מאד. הלילה היה גשום וקר. אווזי: ישבנו צמודים זה לזה, הת' מוזננו. היא אמרה לי שהיא לא לוקחת גלולות. עניתי שזה בסדר, שאני יודע לשמור. היא ענתה שכולם אומרים אותו הדבר. עניתי שאני זה לא כולם. היא פתחה לכד את הרוכסן של המיכנסים. שכננו, זה לקח רק שתי

נגעלתי ממנו, מאיך שהוא נראה. הוא שכב עלי עם כל כובדמישקלו. לא היה לי שום משיכה מינית אליו. הוא התעצבן, למה שאני לא נותנת לו. התחלתי לבכות, פחדתי לתת לו מכה באשכים. לא ידעתי מה הוא יעשה אחר-כך. כשהוא עלה עלי, ביקשתי ממנו שיאונן לי על המיכנסים. הוא ניסה לפתוח לי את הרוכסן של המיכנסים, הוא נתפס לי בתחתונים, לכן אני משכתי אותו. הוא התחיל להוריד לי צד אחר שלהם, והוריד לי את הנעל. נשארתי בתחתונים. ביקשתי ממנו שיאונן על הרגל שלי. הוא התחיל לשפשף על התחתונים שלי, אחר-כך היו אותם הצידה וחדר אלי. אני בכיתי, צעקתי, אך ללא הועיל. אחרי שהוא גמר, הוא התנצל והסביר לי מדוע הוא עשה את זה. הוכרתי לו מישהי מהעבר. הוא לקח את הצעיף שלי, ניגב בו את הידיים. אני הייתי במצב אפאטי לגמרי. הייתי כמו מסוממת.

כאן הסתיים סיפורי המעשה עצמו. גרסותיהם ניברקו במכונת-פוליהראף. אווזי נמצא דובראמת ושחרר ממעצר. תוצאות הבריקה שלה אינן ידועות.

מירב עדיין משוכנעת בגירסתה. כל אחר מהם נתן פירוש שונה לדברים שקרו, ולמסרים שהועברו. אשה רשאית להפסיק את המיטגל בכל שלב, אף אם הסכימה לכך בתחילה. השאלה היא אם המסרים שמירב העבירה לאוזי היו ברורים וחד-משמעיים, אם ניסתה להתנגד, או שרק רצתה שזה יעבור מהר? האם מירב רואה היום את המיקרה שקרה בצורה שונה מכפי שהוא קרה? האם הקושי בהתמודדות גורם להרחקה, ומשום כך להסבר שונה? איפה עובר הגבול הרק

מי ומי

בלשכת הפרסומאים

ועד המנהל של לשכת הפרסומאים בישראל, שנבחר עליידי האסיפה הכללית של כל חברי הלשכה, בחר בנפתלי מייטל (פרסום "מייטל") כיו"ר הלשכה, בדון סייג (פרסום "אלרון") כסגן-יו"ר וגובר וביואב חביב (פרסום "קול המפרסם") כמזכיר הלשכה ודובריה.

כמו כן בחר הוועד המנהל בחמשת היו"ר של ועדות הלשכה:

אלי לוי (כלכלה), יואב חביב (מדיה וספקים), ארי מור (ארגון), ערי וליש (אתיקה), ישראל ארד (מקצועיות).

כזכור, נבחר חיים פלד לנשיאה הראשון של לשכת הפרסומאים בישראל עוד באסיפה הכללית, שבחרה גם בוועד המנהל.

ביום השישי הלכה מירב לעבודה. בשעה 3 אחרי-צהריים היא הגיעה עם תברה למיסערתו של אווזי. באתי לשם מפני שהייתי בשכונה, כדי לרבר עם לקוח אחר. היות וירעתי שאווזי לא נמצא שם במשך היום, באתי למיסערה שלו עם החבר שלי, כדי לקחת ממנהל-העבודה, כדי מיספרייה-טלפון של הספקים, כדי להציע להם לפרסם מודעות-ברכה.

יוסי אלקיים (32), מנהל-העבודה, עובר עם אווזי מזה שש שנים. היא הגיעה למיסערתו וסיפרה לי שהייתה בערב הקודם עם יהודה, והוא הסכים שאתן לה את מספרייה-טלפון עבור הברכות, לרגל בחירת המיסערה כעסק נבחר. אני יודע שיהודה לא מפרסם את עצמו תמורת תשלום, מה עוד שבחירת העסקה-הנבחר הוא מטעם "דעונו-אחרו" ונתן. לכן הכל נראה לי מוזר. אולם היא ידעה עלי יותר מדי פרטים, ולכן האמנתי שיהודה היה איתה וסיפר לה עלי.

נתתי לה 54 מיספרייה-טלפון שי זכרתי בעליפה, ואת השאר אמרתי שיהודה יתן לה. אחרי שהיא הלכה, יהודה התקשר ואמר שהוא לא היה איתה אתמול, ושהוא לא הסכים שתקבל את מיספרייה-טלפון. לכן הוא ביקש שאתקשר אליה ואעכב את כל העסק. כך עשיתי.

אחרי שאווזי ביטל את העסקה, היא ניגשה למיסטרה והתלוננה על אונס.

מנהל אלקיים

האמנתי שיהודה היה איתה...

מירב: "התלוננתי רק אחרי יומיים, מפני שפחדתי להתלונן. אני יודעת מה זה שכונת-התיקווה. חשבתי לנקום בו דרך פירסום בעיתון. חבר שלי לשעבר לחץ עלי שאלך להתלונן במיסטרה. הלכתי איתו והתלוננתי.

ידעתי שאחרי התלונה אעבור חקירה. היה לי מיקרה של ג'יסיוויל-לאונס בצבא. עניין החקירה שם נמשך עוד חצי שנה אחרי שהשתחררתי. לא רציתי לעבור את זה שוב. גם חברה לעבודה יעצה לי לעזוב את כל העסק, ולשכוח מהעניין."

שלושה ימים אחרי שהוגשה התלונה, התייצב אווזי במיסטרה בליוויית פרקליט, עורך-דין חיים עדיני. בזמן העימות שנערך במיסטרה בין אווזי למירב, היא ביקשה ממנו שיכבדה בי סיגריות. זה קצת תמוה, אם אכן הוא עולל לה את מה שייחסה לו.

לדברי מירב, כשהחוקרת יצאה מהחדר נמשך כמה דקות, "הוא ביקש ממני שאטל את התלונה נגדו, שהוא מוכן לתת לי לפרסם. אני סירבתי."

אווזי, לעומתה: "הסכרתי לה שהיא מאשימה אותי בפשע חמור, שיכול לפגוע בי בעסקי. הבטחתי לה שאם היא תבטל את התלונה, אני לא אעשה לה שום דבר רע. לא אנקום בה, ואשכח מהמיקרה."

התלונה לא בוטלה. המיסטרה חקרה והחליטה שחחרו בערכות עצמית.

עצם שיחרורו מעיד על עצמו. שכן המיסטרה רואה באונס פשע חמור, ומתייחסת לחקירתו במלוא הרצינות והחומרה.

מירב: "יתכן שזה שהסכמתי שהוא יאונן על הרגל שלי היה טעות. אבל אני בשום אופן לא הסכמתי לשכב איתו!"

אווזי במיטבח המיסערה

היא פתחה לכד את רוכסן המיכנסים...

שבין אונס לבין קיום יחסי-מין תוך איהתנגדות פעילה?

סיבוב שני

אחרי שהכל הסתיים, הם המשיכו ברכב למיסערה אחרת של אווזי, ברחוב יורדיה-הסירה בתל-אביב. שם יצאו מהרכב, ומירב ניגשה לשרותים כדי לנקות את עצמה. כעבור זמן הם המשיכו לכיוון יפו.

ליד מאפיית אבולעפיה הם עצרו, קיבלו לביבות והמשיכו לכיוון ביתה של מירב.

אווזי טוען שגם מירב אכלה מה לביבות. מירב מכחישה.

בשעה 05.30 הגיעו לפתח ביתה. אווזי טוען שאחרי שיצאה מהרכב היא חזרה, כדי לקחת את הקלטת שרצתה בה. מירב טוענת שהיא לא הקלתה מייד מפני שהוא נתן לה אותה, והיא לא רצתה להתווכח איתו.

ביום החמישי, יום אחרי המיקרה, נשארה מירב בביתה. לקראת הערב התקשר עימה אווזי כדי לספר לה על מישפחה נוקטת, שבאה לסעוד בחינם במיסערתו. הוא הבטיח להתקשר שוב כשהם יגיעו.

אחרי חצי שעה הוא התקשר שנית. מירב דיברה עם המישפחה, וקבעה איתה פגישה כמערכת-היעותן למחרת היום.

דקות. הכל נעשה מרצונה החופשי. היא לא צעקה, לא בכתה ולא התנגדה. היא הניחה את הרגליים שלה סביב הגב שלי. כסוף עור שאלה מרוע אין לי באוטו מימחטות-נייר. עניתי שזה האוטו של אשתי."

למירב גירסה שונה. עד לנקודה זו גירסותיהם אומנם אינן זהות, אך ההבדלים ביניהן אינם גדולים.

מכאן מתחילה הבעייה. האם היה כאן אונס, קיום יחסים שהיא התנגדה להם משלב מסוים, שיתוף-פעולה סביל, או רק תרגום שונה לאותן הגיבוש?

מירב: כשהגענו למקום, הוא הראה לי מה הוא מתכנן לבנות. אני לחצתי שיחזיר אותי הביתה. הוא סגר את הדלתות של האוטו, והתחיל למומו אותי. אני התנגדתי. לא ציפיתי שהוא יעשה לי את זה. באתי למטרות-עסקים בלבד. ניסיתי להסביר לו שאני לא מעוניינת, שאני לא משתמשת בגלר לות. איימתי אליו שאני אפרסם את זה בעיתון. ביקשתי לבטל את העסקה, אמרתי לו שהחבר שלי נגאי גדול, ניסיתי להיאבק איתו. שום דבר לא עזר, הוא המשיך ואמר שזה יקח רק שתי דקות."

כשהגענו לקטע שבו היתה צריכה לתאר כיצד הם קיימו את היחסים, היא התקשתה לענות. היא קמה ממקומה, סיננה מפיה: "זה לא פייד", והתחילה לבכות.

תן טרמפ לחייל

למניעח אי"דס בסקס: השתמש בבחולה. למניעח ציחות בטלפון: במכשיר BUGALARM. אנו מספקים גם: * שירות לגילוי האזנות * מכשירים להקלטת שיחות * מזכירות אוטומטיות

רדיו דוקטור בע"מ ת"א, שלום עליכם 18, טל' 286444

טרדי-קני Thrifty Car Rental

השכרת רכב

283281~2 (03)

„חוות החיות"

פנסיון לכלבים וחתולים

דב שיפמן קריית-חרושת

אפשרות להזמנת הופעות של ג'וני השימפנזה

טלפונים: 04-831234; 04-255403; 04-256680